

fælles betænkning, der kan hjælpe de her mennesker, for det både må og skal være udgangen på det her beslutningsforslag.

Kl. 16:44

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren for forslagsstillerne. Jeg konstaterer, at der ikke er flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning bliver henvist til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 166:

Forslag til folketingsbeslutning om at forbedre, fremrykke, omlægge og forenkle den aktive beskæftigelsesindsats i den første ledighedsperiode.

Af Eigil Andersen (SF) m.fl.

(Fremsættelse 03.04.2009).

Kl. 16:44

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver ordet til beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:44

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Ledigheden stiger kraftigt i øjeblikket. Det er hårdt for dem, der bliver ramt, og det understreger, hvor vigtigt det er, at vi holder fokus på at gøre det rigtige på det rigtige tidspunkt.

Vi skal også stadig minde hinanden om, at stigningen i ledigheden sker fra et historisk lavt niveau. I øjeblikket har vi således en sæsonkorrigeret ledighed på 2,9 pct. Det er stadig lavt. At ledigheden er så lav, skyldes dels, at Danmark i en lang periode har været begunstiget af en højkonjunktur, dels også, at vi i Danmark har et vel fungerende og aktivt beskæftigelsessystem, der tager tidligt fat i de ledige.

Jeg mener grundlæggende, at jobcentrene skal give de ledige en tidlig og aktiv indsats. Der er da også allerede i dag mange jobcentre, der gennemfører en meget hurtig og aktiv indsats. I

forbindelse med velfærdsreformen rykkede vi tidspunktet for første tilbud om aktivering frem fra 12 til 9 måneder for ledige over 30 år. For de unge under 30 år har vi for nylig indgået en aftale med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om at forenkle reglerne. Det betyder bl.a., at jobcentrene nu skal sætte endnu tidligere ind med samtaler og aktive tilbud.

Det er helt afgørende, at vi gør en særlig indsats over for de unge, så flere kommer i uddannelse og får en chance for et liv med arbejde i stedet for at blive faste jobcenterkunder. Jeg mener derfor, at vi på nuværende tidspunkt har opstillet nogle rimelige rammer fra regeringens side for den aktive beskæftigelsesindsats. Og jeg vil også fortsat følge udviklingen i ledigheden nøje.

Hvad angår a-kassernes rolle i beskæftigelsesindsatsen, mener jeg, at der ved en øget inddragelse af a-kasserne kan være risiko for, at ledige ikke bliver vejledt til at søge job tilstrækkelig bredt rent fagligt. De fleste a-kasser er jo netop knyttet til et bestemt fagområde. A-kasserne har således et indgående kendskab til netop deres fagområde, men de kan måske mangle informationer om og interesse for andre fagområder. Især i en tid med stigende ledighed er det meget vigtigt, at de ledige søger job inden for en bred række fagområder og på tværs af brancher.

Med kommunalreformen fra 2007 tog vi det første skridt mod et enstrengt beskæftigelsessystem, vi oprettede 91 jobcentre og sørgede for, at indgangen til beskæftigelsesindsatsen blev samlet ét sted både for borgere og virksomheder. Nu tager vi det næste skridt. Det nye enstrengede beskæftigelsessystem betyder en administrativ forenkling og mindre bureaukrati i indsatsen for at hjælpe ledige tilbage i beskæftigelse.

Jobcentre med én ledelse, én økonomistyring og én samlet finansiering vil sikre, at flest mulige ressourcer kan bruges på service over for virksomheder og på at få ledige i job i stedet for blive brugt på dobbeltadministration. Det enstrengede system tilskynder kommunerne til at få flest mulige i job. Finansieringen følger ansvaret, og incitamenterne fremmer en jobrettet indsats. For når kommunerne får ansvaret for udgifterne, er der nemlig penge at spare på ydelser og penge at tjene på skatter.

Det er godt og konstruktivt, når a-kasserne går aktivt ind i arbejdet med den ledige og f.eks. giver konkrete forslag til aktivering; det kan være en stor hjælp for jobcentrene. Men ansvaret

for den aktive beskæftigelsesindsats bør ligge hos jobcentrene. Det sikrer, at ansvar og finansiering følges ad, og at den enkelte borger i hele ledighedsforløbet er sikret en sammenhængende indsats, der er forankret i jobcenteret. Det sikrer også en sammenhæng i indsatsen, hvis den ledige skifter ydelse.

Endelig ønsker forslagsstillerne at fjerne de lediges ret og pligt til en jobsamtale hver tredje måned. Til det må jeg sige, at erfaringerne fra bl.a. hurtigere i gang-forsøget viser, at en aktiv indsats har stor betydning for at få ledige i beskæftigelse. Så det er helt centralt, at ledige mindst hver tredje måned deltager i en jobsamtale, hvor der bliver fulgt op på bl.a. cv og job-søgning.

Vi skal ikke bare lade stå til og acceptere, at nogle mennesker går år efter år på passiv forsørgelse. Hverken langvarigt ledige dagpengemodtagere eller de svageste kontanthjælpsmodtagere i matchgruppe 4 og 5 må vi svigte. Alle har fortjent en chance for et liv med arbejde. Jobcentrene skal gøre alt, hvad de kan, for at få mennesker hurtigere tilbage i job. De skal være et bolværk mod langtidsledighed og marginalisering, ikke mindst i en krisetid som den, vi har i øjeblikket. Derfor vil jeg anbefale, at det fremsatte forslag ikke vedtages.

Kl. 16:50

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ministeren om at blive stående et øjeblik. Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:50

Eigil Andersen (SF):

Desværre er en del af ministerens tale præget af en meget firkantet tænkning, som vi også kender fra ministerens forgænger, nemlig hr. Claus Hjort Frederiksen.

Sagen er jo, at der er mange arbejdsløse, om hvem man må sige, at der er mulighed for, endda stor sandsynlighed for, at de i løbet af kort tid selv kan finde et arbejde. Hvorfor skal de så møde op til en samtale, hvor der ikke foregår noget? Det er jo skørt, og det er misbrug af ressourcer, og det er spild af tid for alle parter.

Hvad er grunden til, at ministeren ikke ønsker, at det skal være en mulighed, at man i en kortere periode kan få metodefrihed, sådan at man kan fritage sådanne arbejdsløse for at møde til samtale og så bruge tiden på dem, som for alvor har brug for hjælp?

Kl. 16:51

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 16:51

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen erfaringerne fra hurtigt i gang-forsøget viser jo altså, at en tidlig og en aktiv indsats har stor betydning for netop at få ledige i beskæftigelse. Og det vil rent faktisk efter min opfattelse være en svækkelse af indsatsen over for de ledige, hvis man ud fra et skøn over de enkeltes beskæftigelsesmuligheder kunne fritage dem fra at deltage i de her jobsamtaler. Altså, jeg synes jo netop, at det hele tiden er vigtigt, at vi har fokus på den her del af det, fordi vi også ved, at det virker.

Kl. 16:52

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Eigil Andersen, en kort bemærkning.

Kl. 16:52

Eigil Andersen (SF):

Det er jo lige præcis her, det firkantede kommer ind, for det betyder, at ministeren ønsker, at enhver arbejdsløs skal møde op til en samtale, selv om vedkommende efter al sandsynlighed selv kan finde et arbejde. Og ministeren vil så ikke koncentrere sig om dem, der for alvor har brug for hjælp.

Jeg er meget skuffet over, at ministeren tænker så ringe om a-kasserne. Jeg mener, at a-kasserne kender de arbejdsløse og deres baggrund, de kender arbejdsgiverne på området, de kender jobmulighederne, de er simpelt hen de bedste til at skaffe ledige hurtigt i arbejde. Og det er uforståeligt for mig, hvorfor ministeren afviser, at de ledige skal i arbejde hurtigst muligt, for det ville a-kasserne være i stand til at få dem.

Kl. 16:52

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg sagde i min tale, vil jeg jo sige, at noget af det, man kunne være lidt nervøs for netop med hensyn til a-kasserne, er, at de tænker for snævert. Det kan man sådan set ikke fortænke a-kasserne i, fordi de jo i langt de fleste tilfælde netop varetager en bestemt gruppes interesser. Derfor kan det jo være vanskeligt måske at tænke på tværs af brancher, men måske også at indstille jobsigtet lidt bredere, kunne man sige.

Derfor mener jeg, det er vigtigt, at vi fastholder a-kassernes rolle, som det er.

Kl. 16:53

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren. Så går vi over til ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Jens Vibjerg.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Jens Vibjerg (V):

SF's beslutningsforslag, vi her behandler, har jo to hovedpunkter. Det ene er at fremrykke aktiveringen, og det andet er at overlade en større del af ansvaret for den aktive beskæftigelsesindsats til a-kasserne.

Med hensyn til fremrykning har vi jo, som ministeren også lige redegjorde for, fremrykket indsatsen fra 12 til 9 måneder, og vi er i forligskredsen enige om, at det sådan set er en meget fin balance. En for tidlig indsats er jo på den ene side med til at bruge ressourcer på mennesker, der selv kommer i arbejde. En for tidlig indsats kan endda være med til at forsinke, at man kommer i beskæftigelse. Og på den anden side skal vi så også have fat i folk på et tidspunkt, så de ikke kommer til at hænge for længe i systemet. Der tror jeg, at den balance, vi har fundet her, er meget rigtig.

Så er der det med, at a-kasserne skal overtage en større del af ansvaret. Nu mener jeg, det er vigtigt, at vi har en entydig ansvarsplacering af indsatsen, nemlig i jobcenteret. Som ministeren også har sagt, vil a-kassen i mange tilfælde være for snæver i sit fokus. Og det er jo vigtigt i det arbejdsmarked, vi har, at man der er bredt orienteret, så man hele tiden fokuserer på at få ledige hen til de områder, hvor der er beskæftigelsesmuligheder.

Men nu er det sådan, at det, at a-kassen ikke er pålagt rollen, jo ikke forhindrer a-kassen i at udøve en aktiv rolle. Jeg ville da forvente af min egen a-kasse, at den, hvis jeg blev ledig, som et supplement til jobcenteret ville yde en stor indsats for at hjælpe mig tilbage til arbejdsmarkedet. Det er immer væk der, jeg betaler mit kontingent, for at de skal yde mig en service. Så jeg håber, at alle a-kasserne er på stikkerne i forhold til at yde den optimale indsats for medlemmerne.

Vi er meget optaget af, at man får rette indsats på rette tid, og det er der som sagt meget bred enighed om her i Folketinget. Der er sådan set kun den yderste venstrefløj, der ikke er enig i den indsats.

Jeg kan derfor sige, at Venstre ikke kan støtte forslaget. Jeg skal også på Det Konservative Folkepartis vegne meddele, at de heller ikke kan støtte forslaget.

Kl. 16:56

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående, idet hr. Eigil Andersen har bedt om en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 16:56

Eigil Andersen (SF):

Det bliver fremstillet, som om a-kasserne bliver tvunget til at påtage sig den her opgave, nemlig at tage sig af de ledige i de første 9 måneder. Efter vores forslag er det noget, den enkelte a-kasse selv kan bestemme. Vi vil ikke tvinge nogen a-kasser til at gøre det.

Med hensyn til om der bliver tænkt snævert, vil jeg gøre opmærksom på, at det vil være naturligt, at man i de arbejdsløses første periode forsøger at placere dem inden for deres eget område. Af forslaget fremgår det også, at hvis f.eks. en bestemt arbejdsplads er helt væk og vedkommende har brug for en omskoling til et andet job, kan a-kassen sige, at den pågældende arbejdsløse skal overføres til jobcenteret, som så kan tage sig af det.

Med den nuancering, kunne ordføreren så ikke overveje, at vores forslag er tilstrækkelig dækkende alligevel?

Kl. 16:57

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 16:57

Jens Vibjerg (V):

Nej.

Kl. 16:57

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:57

Eigil Andersen (SF):

Man kan sige, at det var et kort svar, og man kan også sige, at der ikke var mange argumenter i det.

Med hensyn til metodefrihed vil jeg sige, at jeg jo mener, at Venstre som et liberalt parti bør være opmærksom på, at man har indført nogle sovjetkommunistiske systemer, hvor alle skal kæmmes over en kam, og det er jo et håbløst bureaukrati og spild af ressourcer. 75 pct. af jobcentermedarbejdernes tid går for øjeblikket med bureaukrati og kontrol og dokumentation. Derfor ville det at overlade det til den enkelte medarbejder at skønne, om der er arbejdsløse, som inden for en vis periode selv kunne finde et job, jo fjerne meget af det bureaukrati.

Hvad er årsagen til, at Venstre støtter et sådant regeltyranni og ikke giver plads til frihed for den enkelte jobcentermedarbejder og a-kasse-medarbejder til at foretage det skøn?

Kl. 16:58

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:58

Jens Vibjerg (V):

Det er lidt udtryk for hykleri fra SF's ordførers side, for vi har jo fremsat en række forslag her i Folketinget om afbureaukratisering og regelforenkling, og der ville SF jo ikke være med til at støtte indsatsen. Men det er der heldigvis et flertal i Folketinget for, og derfor får vi jo nu afbureaukratiseret en række af de her regler.

Reglerne betyder også, at hele værktøjskassen jo indeholder meget individuelle redskaber til hver enkelt ledig. Når den ledige møder op i jobcenteret, er der en individuel tilgang til hver enkelt – det er jo ikke det samme, man folder ud til hver enkelt ledig, der kommer ind. Man ser da på, hvad den enkelte lediges behov er, og så tager man udgangspunkt i det.

Kl. 16:59

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 16:59

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Min gode kollega, hr. Leif Lahn Jensen, er desværre forhindret i at være her i dag, så derfor holder jeg talen for ham.

Socialdemokraterne er naturligvis fuldstændig enige i SF's forslag, og ved flere lejligheder har Socialdemokraterne fremlagt planer og forsøgt at få rykket tilbud til de ledige frem.

For Socialdemokraterne giver det ingen mening, at ledige skal vente i op til 9 måneder på passive dagpenge, før de kan få et tilbud eller komme i gang med relevant opkvalificering og efteruddannelse. Det giver til gengæld rigtig god mening, at ledige, som ikke umiddelbart kan komme i job, hurtigt får tilbud, for det er spild af tid, når den ledige går passivt og venter på at få et nyt job. I stedet for at lade de ledige gå på passive dagpenge, så lad dem bruge krisen og ledigheden til at få flere kvalifikationer og derved sikre både sig selv og virksomhederne bedre kort på hånden, når krisen vender.

Det optager os meget i Socialdemokratiet, og derfor har vi også fremlagt forslag om, at ledige

skal kunne uddanne sig på dagpenge. Vi vil dog ikke kunne stemme for det her forslag, ganske simpelt fordi vi er en del af et forlig på området.

Vi har flere gange forsøgt at få forligspartierne til at fremrykke aktiveringen, men det er desværre ikke lykkedes. Men vi vil naturligvis ikke bryde et aftaleforlig, for alene tanken om, hvad Dansk Folkeparti og regeringen kan finde på af grusomheder over for de ledige, hvis ikke vi er med i et forlig, er jo skræmmende. Se bare på, hvordan regeringen og Dansk Folkeparti nu kommunaliserer hele beskæftigelsesindsatsen hen over hovedet på alle uden at evaluere det nuværende forsøg og stik imod både lønmodtagere og arbejdsgiveres indstilling.

Kl. 17:01

Første næstformand (Svend Auken):

Tak. Vi beder ordføreren om at blive stående. Jeg beder dem, der ønsker korte bemærkninger, om at melde sig så betids, at vi ikke har ordføreren halvvejs nede af talerstolen og må kalde ham tilbage. I det her tilfælde klarede vi det, fordi ordføreren var meget behændig og jeg havde en mistanke om, at hr. Bent Bøgsted ønskede en kort bemærkning. Og nu får han den. Værsgo, hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:01

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Det er selvfølgelig, fordi jeg modsat mange andre venter på at høre, hvad ordføreren har sagt fra talerstolen. Det er der mange andre der ikke gør.

Men på grund af de beskyldninger, ordføreren kommer med, om, hvad Dansk Folkeparti og regeringen kunne finde på at komme med, synes jeg, jeg vil henlede hr. Lennart Damsbo-Andersens opmærksomhed på, at det trods alt er Socialdemokratiet, der har stået for meget af indholdet i »Flere i arbejde«. Det kan godt være, at de tiltag, som Socialdemokratiet fik forhandlet igennem i »Flere i arbejde«, kunne være bedre. Det vil jeg ikke udelukke, og derfor er det også lidt misvisende at stå og beskyldte regeringen og Dansk Folkeparti for, at vi vil skyde det hele i sænk. Men jeg går ud fra, at hr. Lennart Damsbo-Andersen er indforstået med, at Socialdemokratiets ordfører – den, der nu er arbejdsmarkedsordfører – deltager i forhandlingerne på konstruktiv basis og ikke for at ødelægge det danske arbejdsmarked.

Kl. 17:02

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:02

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er lidt vanskeligt at finde ud af, hvad jeg egentlig skal svare på. Allererst vil jeg sige, at jeg også ville have været forbavset, hvis ikke jeg havde fået et spørgsmål nede fra hr. Bent Bøgsted. Jeg vil sige, at jo, det kunne have været meget bedre, men desværre – som jeg også sagde i ordførertalen – kunne vi ikke komme videre i de forhandlinger, der var. Grunden til, at det på andre områder er gået skidt, er jo, at vi ikke er med i forlig på de områder, og det drejer sig om f.eks. hele indsatsen i forbindelse med jobcenteret.

Kl. 17:03

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 17:03

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jamen man kan sige, at det er beklageligt, at Socialdemokratiet ikke kunne være med til de forbedringer, der kom i forbindelse med jobcenteret. Men det er bare et tegn på, at de har et andet synspunkt på, hvordan man tilgodeser brugerne af jobcenteret.

I forbindelse med jobcenteret vil jeg sige, at Dansk Folkeparti er overbevist om, at vi styrker indsatsen over for de ledige i jobcenteret, og at vi hjælper de ledige på en bedre måde end hidtil. Det er da beklageligt, at hr. Lennart Damsbo-Andersen ikke kan se nogen fornuff i at hjælpe de ledige på en konstruktiv måde.

Men kan hr. Lennart Damsbo-Andersen ikke se fornuffen i at tage diskussionen i forligskredsen? Hvis der er nogle gode argumenter, lytter forligskredsen også til dem – også til det, hr. Lennart Damsbo-Andersen kommer med. Det er det, der normalt sker i en forligskreds, og jeg har svært ved at forstå, hvorfor hr. Lennart Damsbo-Andersen siger, at hvis Socialdemokratipartiet kommer med noget konstruktivt, så ødelægger vi det hele. Vi tager snakken i forligskredsen – også om fremrykning af aktivering. Vi har også ændret indsatsen for de unge under 30 konstruktivt, og der har hr. Lennart Damsbo-Andersens parti også været med. Det må jo trods alt være lidt positivt.

Kl. 17:04

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:04

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvis det var et kort spørgsmål, vil jeg også komme med et kort svar, hvis det er mig tilladt. Med

hensyn til indsatsen i almindelighed, over for de unge under 30 år osv., er det jo rigtigt, at vi er med i aftalen, og der har vi haft mulighed for at gøre vores indflydelse gældende til gavn for de borgere, der er ledige.

Problemet med jobcentrene og det enstrengede system er jo, at vi ikke er en del af aftalen. Den er en aftale, der kom som en tyv om natten under finanslovforhandlingerne. Der har vi ikke haft mulighed for at komme ind og på nogen som helst måde være med til at præge det.

Der, hvor vi kan se, at det går galt, når vi ikke er med, er f.eks., at man bliver ved med at indføre bureaukrati, f.eks. det, at ledige skal søge fire job om ugen, eller det, at man skal have cv-klip hver eneste uge. Det skaffer overhovedet ikke flere i arbejde, men giver bare bureaukrati og generer folk mest muligt.

Kl. 17:05

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående.

Jeg skal lige gøre opmærksom på også til folk, der følger debatten, at man ikke behøver at stille spørgsmål. Det er korte bemærkninger, og det vil sige, at man kan komme med sine kommentarer. Det vil sige, at hr. Bent Bøgsted eller enhver anden kan komme med sine kommentarer. De behøver ikke have form som et spørgsmål, og derfor behøver ordføreren heller ikke at svare som et svar på et spørgsmål. Det er en meningsudveksling på korte bemærkninger. Det bare være sagt af hensyn til lyttere og seere eller andre, der følger med i det her.

Hr. Jens Vibjerg for en kort bemærkning.

Kl. 17:06

Jens Vibjerg (V):

Tak. Det er jo gået op for os, at den socialdemokratiske folketingsgruppe er frygtelig deprime-ret over, at de ikke er med i aftalen om jobcentre-ne, og jeg skal love for, at det kom til udtryk her, hvor vi kunne se på dem, at rønnebærrene er sure.

Den socialdemokratiske ordfører siger jo, at der ved kommunaliseringen er væltet uhyrligheder ned over arbejdsmarkedet. Men den bemærkning kræver jo, at vi lige får bare tre eksempler på, hvad det er for uhyrligheder, der er væltet ned over arbejdsmarkedet med kommunaliseringen af jobcentrene – bare tre eksempler.

Kl. 17:07

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:07

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu har jeg ikke taget mit papir med herop med eksempler på, hvad der er af uhyrligheder i forbindelse med de enstrengede jobcentre. Men et af argumenterne kan jo være – og det tror jeg nok er ret så alvorligt – den måde, som det bliver finansieret på, hvor kommunerne bliver ramt på deres pengepung. De kommuner, der kommer til at miste penge på det her, skal finansiere det ved at lave besparelser inden for børneoplysningsområdet eller inden for ældreplejen.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg ikke er spor deprimeret. Det tror jeg heller ikke at der er nogen andre i Socialdemokratiet der er. Tværtimod er vi ret optimistiske. Sådan er vi født. Det er såmænd ikke spor synd for os. Det er synd for de ledige, der bliver ramt af det her, og det bliver synd for kommunerne, som skal finansiere de enstrengede jobcentre.

Kl. 17:07

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Jens Vibjerg for en kort bemærkning.

Kl. 17:07

Jens Vibjerg (V):

Tak. Nu kunne hr. Lennart Damsbo-Andersen kun komme med et enkelt negativt element. Det var så ikke noget særlig godt eksempel, fordi det skulle være et eksempel på, at det er kommunerne, der bliver ramt. Men nu ved vi jo fra det materiale, der er blevet lagt frem, at selv i de værste tænkelige tilfælde, er der en minimal påvirkning af den kommunale økonomi.

Det er vel også derfor, at kommunerne er beejstredte for det her. Det ville de jo ikke være, hvis der er økonomiske problemer forbundet med det. Det er jo endda sådan, at de socialdemokratiske borgmestre ryster på hovedet over, at Socialdemokraterne herinde ikke er med i den aftale og støtter den. Er det ikke korrekt?

Kl. 17:08

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 17:08

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu tror jeg nok, at en del af sandheden i det her er en, der skal graves frem. Det er jo rigtigt, at mange af borgmestrene ikke har kunnet få arme ned. Men det tror jeg såmænd nok at de skal få, når de først opdager, hvad konsekvensen er rent økonomisk – i hvert fald i de kommuner rundtomkring i landet, som bliver ramt på pengepungen.

Under førstebehandlingen af forslaget om jobcentrene afviste ministeren og regeringspartierne ordførere jo de tal, der er lagt frem af LO, som viser, hvordan kommunerne bliver ramt på pengepungen. Efterfølgende – så sent som i dag – er der kommet nye tal, som er beregnet af ministeriet, så de tal tror vi nok alle sammen på. Dem kan man jo gå ind og kigge på, og jeg vil bare tage to eksempler:

Lolland og Guldborgsund Kommuner – der, hvor jeg selv kommer fra – vil i 2010 tilsammen skulle hente 10 mio. kr. fra den almindelige kommunale drift for at finansiere underskuddet på jobcenteret, fordi de ikke får den rigtige refusion i forbindelse med det enstrengede system.

Det kommer til at koste kommunerne penge, for det skal på en eller anden facon finansieres. Og det kan man kun gøre ved at hente pengene i ældreplejen eller på skoleområdet eller på børneoplysningsområdet eller andet sted i den almindelige kommunale drift. Derfor er det alvorligt.

Kl. 17:09

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og nu er turen kommet til hr. Bent Bøgsted.

Kl. 17:10

(Ordfører)**Bent Bøgsted (DF):**

Socialistisk Folkeparti kommer med et beslutningsforslag om en omlægning og forenkling af den aktive beskæftigelsesindsats, og det er for så vidt også i orden. Man skal hele tiden være opmærksom på, hvordan man kan øge indsatsen for at få flere i beskæftigelse. Derfor følger partierne bag »Flere i arbejde« også hele tiden op på en øget indsats, senest med lovforslag nr. L 183, hvor reglerne for unge under 30 omlægges og forenkles. Det vil betyde bedre rådgivning og bedre mulighed for at få job eller uddannelse, så allerede der er vi foran Socialistisk Folkeparti.

I Dansk Folkeparti er vi dog enige i, at vi fortsat skal se på, hvordan vi kan forbedre mulighederne for den ledige til at få et job. Derfor vil partierne bag »Flere i arbejde«, der består af regeringen, Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og De Radikale, mødes, når der er behov for ændringer i den aktive beskæftigelsesindsats. Men da vi har forlig på det område, er det dér, vi skal løse problemerne. Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Kl. 17:11

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Eigil Andersen (SF):

Vi har hørt fra den socialdemokratiske ordfører, at Socialdemokratiet støtter det her forslag, som vi har lavet fra SF's side. Det blev også nævnt, at det bliver taget op i forligskredsen. Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, hr. Bent Bøgsted, om Dansk Folkeparti også i forligspartikredsen vil støtte en bevægelse, som går i retning af det, som vi her har foreslået, og som Socialdemokratiet er enig i.

Kl. 17:11

Kl. 17:13

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 17:11

Kl. 17:13

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det sådan, at når man sidder i en forligskreds, taler man selvfølgelig om, hvad der kan være til gavn for den enkelte, og hvordan vi kan løse problemerne, og i den forbindelse følger vi hele tiden op på, hvordan vi kan øge indsatsen. Der vil aktiveringen selvfølgelig også være et punkt på dagsordenen.

Kl. 17:11

Vi har haft talt om at fremrykke aktiveringen. Det er et punkt, som Socialdemokratiet har bragt frem, men det er sådan, at det i en forligskreds jo kræver, at alle partier er enige om det, hvis der skal ske ændringer. Det er der, man forhandler sig frem til, hvad ændringerne så skal bestå af. Det vil vi også fortsat gøre i forligskredsen.

Kl. 17:12

Kl. 17:14

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 17:12

Eigil Andersen (SF):

Det var et meget generelt svar. Der var intet konkret, ikke nogen form for svar på, hvad Dansk Folkeparti mener. Jeg vil gerne spørge om et konkret punkt, i hvert fald forsøge på det.

Dansk Folkeparti vil gerne fremsætte det, som om partiet består af praktiske folk, som hæfter sig ved, hvem der er bedst til noget. Som sagt mener vi i SF, at a-kasserne ville være supergode til at tage sig af de arbejdsløse i de første 9 måneder, fordi de kender medlemmerne, de arbejdsløse, deres baggrund, de kender arbejdsgiveren, de kender arbejdspladserne. Er Dansk Folkeparti enig i, at det kunne være en god idé at åbne mulighed for, at a-kasserne kan beslutte at overtage ansvaret for de arbejdsløse i de første 9 måneder?

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det sådan i forbindelse med jobcentrene, at a-kasserne beholder alle de opgaver, de har i dag. Der bliver ikke taget noget fra a-kasserne i forbindelse med oprettelsen af de kommunale jobcentre. I den forbindelse har a-kasserne også mulighed for at byde ind som en anden aktør, og hvis a-kasserne siger, at de kan løse en opgave, og at de gerne vil overtage den indsats fra kommunen, kan de give et tilbud til kommunen som en anden aktør. Hvis kommunen kan se, at det er noget godt, a-kasserne kan, som kommunen ikke selv kan løse, kan de få den opgave stillet til rådighed.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordfører-rækken, og den næste er hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:14

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre er ligesom de foregående ordførere, der har udtalt sig i sagen indtil videre, en del af forliget om »Flere i arbejde«. Det gør selvfølgelig, at en lang række af de elementer, der berøres i det her forslag, er dækket af vores forlig, og derfor skal jeg også starte med at sige, at selv om vi kan være enige i mange af intentionerne, og også nogle af ideerne, kan vi ikke støtte forslaget.

Vi har selv fremlagt en krisepakke for de ledige, som skal give os et klogere arbejdsmarked og udnytte den situation, som vi står i, og som er beklagelig, men hvor ledigheden stiger, til at få opkvalificeret og uddannet de ledige, sådan at vi, når tiderne vender igen – jo hurtigere, jo bedre – faktisk har et klogere og højere kvalificeret arbejdsmarked. Det giver anledning til en lang række ideer, som vi har præsenteret og præsenterer løbende, til, hvad man kunne gøre for det. Vi deler sådan set det ønske, som også SF her præsenterer, om fremrykket aktivering. Til gengæld er vi nok mere skeptiske over for det at give a-kasserne ret til at overtage ansvaret for nogle ledige. Det med at give a-kasserne rettigheder vil vi nok være noget skeptisk over for, idet vi synes, at hvis man endelig ville, var det mere naturligt at give de ledige nogle rettigheder, end det var at lade det være op til a-kasserne at bestemme.

Så er vi som altid meget åbne over for en større metodefrihed i beskæftigelsesindsatsen, og det er klart, at det altid er en konkret diskussion. Vi har lavet en afbureaukratiseringsaftale med regeringen og andre partier, som har gjort noget af arbejdet, men helt generelt mener vi sådan set, at det var klogere at overlade mere af ansvaret for at træffe beslutninger om, hvad der skal foregå i beskæftigelsesindsatsen, til de kompetente medarbejdere, der sidder rundt omkring i jobcentrene. Og mener man ikke, at de er kompetente nok til at træffe den slags beslutninger, må man investere i at gøre dem kompetente frem for at træffe beslutningerne for dem.

Det er klart, at en fremrykket indsats formentlig også – lidt i modsætning til, hvad der står i bemærkningerne – vil have nogle økonomiske konsekvenser, og det vil selvfølgelig også kræve, at man er villig til at finansiere det. Det vil være, hvis vi i forligskredsen kunne blive enige om at fremrykke indsatsen. Ellers vil jeg sige, at vi sådan set er enige med SF i, at der er behov for at gøre noget i forhold til at tage bestik af en situation, hvor man skal omstille beskæftigelsesystemet fra en situation, hvor der var meget udpræget grad af mangel på arbejdskraft, til en situation, hvor der bliver flere og flere ledige. Og vi håber også, at beskæftigelsesministeren på et tidspunkt vil skrive sig det bag øret – vi siger det i hvert fald jævnlige – og at det kunne give anledning til, at vi så rent faktisk kan lave nogle ændringer.

Men med henvisning til vores forlig og uenigheden i nogle af punkterne kan vi altså ikke støtte forslaget, som det ligger, om end vi deler nogle af intentionerne.

Kl. 17:17

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 17:17

Eigil Andersen (SF):

Jeg er glad for, at de ting i vores forslag bliver positivt modtaget af Det Radikale Venstre. Og så synes jeg, at det er spændende, at ordføreren nævner, at der er brug for flere rettigheder til de arbejdsløse. Det mener vi bestemt også i SF at der er brug for.

Jeg vil meget gerne spørge ordføreren, hvilke rettigheder til de arbejdsløse De Radikale gerne ser indført.

Kl. 17:17

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 17:17

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan jo f.eks. sige, at et af de forslag, som vi har med i vores krisepakke, jo er, at den regel, der i dag siger, at man kun har ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse inden for de første 9 måneder, syntes vi måske var udmærket i en periode, hvor man havde en meget udpræget grad af mangel på arbejdskraft, men i en situation, hvor man kan se, at der er ledighed i horisonten, var det måske klogere, at nogle af de mennesker kom i gang med en uddannelse og en opkvalificering fra start, også ud over de 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Når jeg sagde det i den her sammenhæng, var det, fordi det i forslaget er formuleret sådan, at a-kasserne skal have ret til at overtage ansvaret for nogle ledige. Jeg siger bare, at vi nok er tilbageholdende med at give a-kasserne rettigheder på den måde og mere optagede af eventuelt at give de ledige nogle rettigheder eller den større bevægelsesfrihed, der også ligger i forslaget.

Kl. 17:18

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 17:18

Eigil Andersen (SF):

I SF er vi optaget af begge dele, simpelt hen fordi folk vil komme hurtigere i arbejde, hvis a-kasserne får muligheden for at tage sig af de arbejdsløse i den første tid.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, hvornår man så forestiller sig at den arbejdsløse skulle have ret til at uddanne sig – hvilket vi også støtter. Altså, skulle det nærmest være fra starten af, når man bliver arbejdsløs, så man kommer i gang med noget konstruktivt?

Kl. 17:19

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 17:19

Morten Østergaard (RV):

Vores idé er jo, at man sådan set fjerner den her 9-måneders-grænse, og det betyder i første omgang, at det er i dialog med jobcenteret – og efter sommerferien bliver det jo så det kommunale jobcenter alene – at man skal blive enig om at tilrettelægge det. Det skal selvfølgelig være hensigtsmæssigt, men hvis det er sådan, at man har en person, som man kan se – og er enig om – at uddannelse er vejen frem for, fordi vedkommende f.eks. vil opgradere sig eller måske skifte til et område, hvor der er mangel på arbejdskraft, sy-

nes jeg sådan set ikke, at der er gode argumenter for at udsætte det.

Men det skal som sagt være en konkret vurdering og ikke et spørgsmål om, at den pågældende bare, hvad skal man sige, kan beslutte sig for at uddanne sig. Det skal være en del af en konkret handlingsplan.

Kl. 17:19

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Og så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 17:19

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Ja tak. Enhedslisten kan støtte det her beslutningsforslag. Ikke mindst i en periode, hvor arbejdsløsheden er stigende og vi kan se, at den vil være kraftigt stigende i en god periode fremover, er det jo helt naturligt at lave nogle hurtige tiltag i stedet for at lade folk gå og vente, inden de ligesom kan gøre sig klar til at få et andet job. Vi ved, at en hel del af de job inden for industriområdet, som forsvinder i øjeblikket, er job, som aldrig kommer igen, og derfor er der jo ingen grund til at lade folk gå og vente på, at deres job kommer igen, når det er enhvers konklusion, at det gør det simpelt hen ikke. Så er det bare med at komme i gang med at uddanne folk, så de kan komme hen til et andet område.

Vi ved jo også, at jo længere tid man går, jo ringere stillet bliver man i virkeligheden til at komme videre. Det er bare med at være i gang. Jeg har aldrig forstået de principper, som skiftende partier, der har indgået forlig på arbejdsmarkedsområdet, har haft om, at det var en god ting, at folk skulle gå og lave ingenting i stedet for at komme i gang så hurtigt som muligt, efter at de var blevet ledige.

Jeg anerkender, at der fra Det Radikale Venstre var nogle åbninger i det, der blev sagt, både konkret i forhold til forslaget og i forhold til også at kigge på de arbejdsløses rettigheder, og det synes jeg bestemt er positivt.

Ellers synes jeg, at debatten her har været meget præget af, at det snakker man ikke meget om, fordi man har et forlig og man tager det op i forligskredsen. Det får mig til at sige lidt om forlig og dansk politik. Altså, et er, at man er bundet af et forlig – og der vil jeg sige, at vi jo alle sammen har en interesse i, at noget, vi har aftalt, også har en vis holdbarhed, inden det bare bliver lavet om, det er jeg sådan set med på, man kan ikke bare afskaffe alle forlig – men når man

så også flytter debatten fra Folketingssalen ind i forligskredsen og først kommer ud med debatten, når man har besluttet sig, har man jo låst demokratiet, og det synes jeg er et stort problem, som man bør tænke over i de forskellige forligskredse.

Der skal være åbenhed for, at man tager en debat med alle de andre partier i Folketingssalen, så offentligheden kan se, hvad der foregår, at man ikke ligesom siger, at nu går man ind bag lukkede døre, og så debatterer man det og laver lidt bytte, bytte købmand, og så kommer man ud, og når man er ude, siger man – og det er også en bemærkning, vi kender her fra Christiansborg: Det her støtter vi, for det har vi aftalt. Altså i stedet for at komme med en argumentation for, hvorfor man er for eller imod et eller andet, siger man bare, at det har man aftalt og afklaret bag lukkede døre, eller det støtter man, fordi man har aftalt det med nogle andre.

Det giver en ting mere, altså ud over at det kan indsnævre debatten i Folketinget, hvis man har for mange af den slags forlig, hvor man lægger bånd på sig selv, nemlig: Hvad så efter næste valg? Jo flere forlig der omfatter et bredt flertal i Folketinget, og som lever videre efter et valg, jo mere begrænset bliver et nyt politisk flertals mulighed for at føre politik. Hvis vi kigger på, hvor mange forlig der i dag omfatter, hvis ikke alle partier fra SF til Dansk Folkeparti, så i hvert fald en bred kreds af partier fra højre og venstre, kan vi jo forudse, at en meget stor del af den politik, der skulle laves om, er forligsbefængt og ikke kan laves om, fordi der er sådan en aftale, som lever videre, selv om flertallet i Folketinget forandrer sig.

Jeg skal slutte af med at sige som en opfordring til de partier, der er involveret i rigtig mange forlig: Se at få dem opsagt inden valget, for det er jo også spillereglen, at man op til et valg kan sige et forlig op, så man står frit efter valget. Jeg synes virkelig, at man skal gennemgå, hvor det er, man har brug for at frigøre sig, sådan at når vi får et nyt flertal med Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten, kan det nye flertal manifestere sig med at føre en ny politik og ikke bare få nye ministre ind i ministerbilerne eller ministerflyene.

Kl. 17:23

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til hr. Frank Aaen. Så går vi over til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:24

(Ordfører for forslagstillerne)

Egil Andersen (SF):

Arbejdsløsheden er stærkt stigende, og den rammer nu 2.000 nye familier pr. uge. Det er meget skræmmende, at vi i Danmark er nået op på en arbejdsløshed på over 80.000, og skønnet over, hvor højt arbejdsløsheden kommer op, vokser hele tiden. Der er flere eksperter nu, der mener, at ledigheden i løbet af det næste år desværre vil nå mellem 150.000 og 200.000 arbejdsløse.

Jeg er overbevist om, at det med kommunaliseringen af jobcentrene vil give voldsomme problemer i jobcentrene. Der skal jo afholdes massevis af samtaler, og der skal fremskaffes massevis af aktivering. Jeg tvivler på, at kapaciteten er til stede, og jeg er bange for, at det kan ende med et sammenbrud til stor skade for de arbejdsløse, som så ikke får den hjælp, som de har krav på. I den situation med den stærkt stigende arbejdsløshed er det endnu mere vigtigt end nogen sinde, at ledige får den bedste hjælp overhovedet, og at vi bedst muligt udnytter de ressourcer og den viden, som vi har til stede i vort samfund.

A-kasserne er ofte bedre til at hjælpe arbejdsløse end jobcentrene, simpelt hen fordi – som jeg også tidligere har nævnt det under debatten – a-kasserne bedst kender medlemmerne, deres kvalifikationer, branchens udvikling, jobmulighederne og arbejdsgiverne i det regionale område. Og det er baggrunden for, at SF har foreslået, at de a-kasser, der ønsker det, skal have ret til at overtage ansvaret for ledige medlemmer de første 9 måneder. Det betyder simpelt hen, at den arbejdsløse i den periode skal fritages for at møde frem i jobcentret. På den måde undgår vi et dobbeltarbejde, idet den ledige i dag både skal møde til en 3-måneders-samtale i jobcentret og i a-kassen, og indholdet af de to samtaler er stort set det samme.

Så kan man spørge: Kan a-kasserne udføre al det her arbejde uden at få tilført flere penge?

Nej, selvfølgelig kan de ikke det. Der bliver brug for flere medarbejdere i de a-kasser, som vælger den her ordning, og derfor skal den pågældende a-kasse have tilført et beløb, som svarer til det, som kommunen ville have brugt, hvis det var jobcenteret, der havde haft opgaven.

Men vores forslag indeholder også nogle andre elementer. Nu har man fra borgerlig side, herunder også fra ministerens side, brystet sig af, at aktiveringen er fremrykket fra efter 12 måneders ledighed til efter 9 måneders ledighed. Det er ikke nok. Vi mener, som det er fremgået,

at det skal fremrykkes til efter 6 måneders arbejdsløshed, bl.a. fordi krisen og de mange fyringer simpelt hen betyder, at et stærkt stigende antal arbejdsløse har brug for vejledning, efteruddannelse eller omskoling. Derfor er det med at komme i gang hurtigt – ikke mindst, som det også er blevet nævnt i debatten, fordi mange af de ufaglærte job, som har eksisteret hidtil, simpelt hen forsvinder og ikke kommer tilbage.

Fremrykningen af aktivering betyder så også, at hvis a-kassen beslutter sig for at overtage ansvaret for den aktive beskæftigelsesindsats over for de ledige medlemmer de første 9 måneder, bliver det a-kassen, som – i en dialog med den arbejdsløse, selvfølgelig – skal udarbejde den første individuelle jobplan med aktivering af den ledige, og det er et punkt, der har meget stor betydning for de arbejdsløse.

Som nævnt mener vi også, at der skal være større metodefrihed. De her meget firkantede regler, hvor sagsbehandlere bliver fjernstyret som marionetter og af systemet faktisk bliver bedt om ikke at tænke selv, er af det onde. Vi mener, at det er klogt at have tillid og overlade en del af det faglige skøn til medarbejderen, og det gælder, hvad enten det er i jobcentret eller i a-kassen.

Så derfor foreslår vi, som det også er fremgået af debatten, at hvis man vurderer, at en arbejdsløs i løbet af en kortere periode kan finde et job ved sin egen aktive jobsøgningsindsats, skal vedkommende kunne fritages for at deltage i samtaler i den periode, og det frigør også ressourcer, som kan bruges på de masser af andre ledige, som har meget større brug for hjælp. Det kan være en af vejene til, at man undgår det sammenbrud, som jeg frygter kan komme. Og det er klart, at den her større metodefrihed – det, at man har tillid til de medarbejdere, som tager sig af den enkelte arbejdsløse – skal være en regel, der så skal gælde både for a-kasserne og selvfølgelig også for jobcentre.

Kl. 17:28

Så kan det tilføjes, som det også blev gjort af ministeren, at der kan være tilfælde, hvor arbejdsløse har brug for en aktiv beskæftigelsesindsats, som er rettet mod andre områder end dem, som er naturlige for den pågældende a-kasse. I sådan et tilfælde skal a-kassen så kunne sige, at den pågældende arbejdsløse overføres til jobcenteret, sådan at man dér hurtigst kan komme i gang med efteruddannelse og omskoling i et bredere perspektiv, altså også til et andet fagområde end det, som er a-kassens eget.

Man kan så spørge, hvorfor forslaget her er lavet på den måde, at den enkelte a-kasse skal kunne beslutte, om den vil overtage ansvaret for de ledige i de første 9 måneder. Det er simpelt hen lavet på den måde, fordi vi ikke mener, at der skal være nogen a-kasser, der skal påtvinges den her ændring, altså at få den her opgave. Der er f.eks. a-kasser, der kun har kontorer i København og Århus, og man kan udmærket forestille sig, at sådan en a-kasse ikke vil være interesseret i at overtage ansvaret for de arbejdsløse i de første 9 måneder.

Alt i alt vil jeg sige, at hvis den enkelte a-kasse får ret til at overtage den her opgave i de 9 måneder, hvis aktivering bliver fremrykket fra efter 9 til efter 6 måneder, og hvis a-kasser og jobcentre får større metodefrihed, så er jeg sikker på, at arbejdsløse vil blive hjulpet langt bedre, end de bliver i dag, og det vil også ske hurtigere, end det sker i dag. Der er meget hårdt brug for det, både for de nuværende arbejdsløse og også for de mange, som desværre ser ud til at blive fyret resten af året og næste år – og hvem ved, måske desværre også længere ud i tiden.

Jeg har undervejs svaret på nogle af de ting, som er blevet rejst her i debatten, og så tror jeg egentlig, at jeg vil holde mig til det, som der har været talt om vedrørende forlig. Jeg er meget glad for den måde, som det her forslag er blevet modtaget på af Socialdemokratiet. Jeg er meget glad for, at Det Radikale Venstre er enig i mange af intentionerne – jeg tror egentlig, jeg tør sige: hovedparten, men ikke alle – og jeg er meget glad for den måde, som Enhedslisten har modtaget forslaget på.

Med hensyn til forlig – og at der så er forlig imellem Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet og regeringspartierne og Dansk Folkeparti – vil jeg sige, at jeg jo kan høre, at der bliver nogle brandvarme møder i den forligskreds, som SF så ikke er med i. Der bliver virkelig noget at tale om, og jeg håber da personligt, at nogle af de takter, som Socialdemokratiet og Radikale har vist i dag, er dem, som bliver de sejrende i forhold til de borgerlige partier. Og jeg vil da også stærkt opfordre Dansk Folkeparti til at arbejde videre i den retning, som Socialdemokratiet og Radikale står for.

Men jeg vil også sige, at når man hører den her debat og hører, hvad partierne i virkeligheden mener, så tror jeg også, at det kan være værd for Socialdemokratiet og Radikale at overveje, om det ikke er på tide at søge nye venner,

nye politiske venner, som man kunne lave forlig med i en politisk fremtid, for så vidt jeg kan høre det, står det fast, at hvis de synspunkter, som Socialdemokratiet og Radikale har, skal gennemføres, så vil det kun kunne lade sig gøre, hvis man vender blikket mod SF.

Kl. 17:32

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jens Vibjerg for en kort bemærkning.

Kl. 17:32

Jens Vibjerg (V):

Tak. Det er godt nok noget af en spand koldt vand, SF hælder ud over medarbejderne i jobcentrene, ved her fra Folketingets talerstol at sige, at de medarbejdere ikke er i stand til at løfte den opgave. Det er nogle medarbejdere, der til dato har løftet opgaven, og det gælder både dem, der kommer fra det statslige, og dem, der kommer fra det kommunale system. Det at sige, at de ikke er dygtige nok, er noget af en spand koldt vand, som SF her hælder i hovedet på de medarbejdere. Og jeg må sige, at jeg da er skuffet over, at SF ikke har mere tillid til medarbejderne.

Jeg har et spørgsmål med hensyn til a-kassernes indsats: Hvad er det, der forhindrer a-kasserne i at gå ud og hjælpe deres medlemmer?

Kl. 17:33

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:33

Eigil Andersen (SF):

Først vil jeg gerne sige, at medarbejderne i jobcentrene af naturlige grunde ikke kan have det branchekendskab, som man har, når man sidder i en a-kasse, og det siger sig selv, for der arbejder man bredt.

Derudover har jeg stor tillid til medarbejderne i jobcentrene, men de bliver placeret i nogle rammer, hvor de bliver stillet over for en umulig opgave, fordi der i løbet af kort tid er kommet en tredobling af arbejdsløsheden. Har Venstre i tankerne, at antallet af medarbejdere i jobcentrene også skal tredobles, for at de kan løse opgaven? Det tvivler jeg da på, men altså, jeg vil da blive glad, hvis Venstre har det i tankerne, og det vil jeg gerne høre om man har.

Kl. 17:34

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jens Vibjerg for en kort bemærkning.

Jens Vibjerg (V):

Nu er det jo sådan, og det håber jeg da, at SF's ordfører er klar over, at vi med det lovforslag, der er på bedding, altså ikke flytter medarbejderne. De sidder bag de skriveborde, de sidder bag ved i dag, og det gør de også efter den 1. august, og det håber jeg ikke er forbigået SF's ordførers opmærksomhed, for det ville da være lidt af en skandale.

Men der er så en anden ting, jeg vil tage fat i, for SF vil jo også flytte nogle penge med over i a-kasserne for den indsats, som man nu vil have a-kasserne til at gøre, og det vil sige, at man udhuler økonomien i jobcentrene. Hvordan skal jobcentrene kunne løfte opgaven, når man fjerner det økonomiske grundlag for det?

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Eigil Andersen (SF):

Når jeg siger, at medarbejderne i jobcentrene er sat på en umulig opgave, skyldes det det regeltyranni, som den her regering har indført over for medarbejderne. Der er lavet adskillige undersøgelser, også af Beskæftigelsesministeriet selv, som viser, at 75 pct. af jobcentermedarbejdernes tid går med bureaukrati, kontrol og dokumentation – det er simpelt hen for langt ude – og så kan man jo ikke løse den opgave, man bliver sat til.

Med hensyn til økonomien i jobcentrene vil jeg sige, at det hele nok skal gå, desværre på grund af den stigende arbejdsløshed, der betyder, at der er rigeligt med arbejde. Og der skal også tilføres penge til jobcentrene, for at de kan klare det med den stigende arbejdsløshed. Så der skal såmænd nok blive arbejde nok til både a-kasserne og jobcentrene.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg mangler simpelt hen at få at vide, hvilket grundlag det er, vi diskuterer på her, for nogle af de ting, hr. Jens Vibjerg siger her, ved jeg bare at han ikke har helt ret i – ellers er der i hvert fald noget, vi har overset. For i forbindelse

Kl. 17:34

med at flytte jobcentrene fra den statslige over til den kommunale del skulle der foretages en evaluering, og jeg mener ikke, at vi har set en sådan evaluering, så derfor kan man jo ikke vide noget om, hvorvidt folk bliver bedre af at blive flyttet fra at være statslige over til at være kommunale.

Men jeg tror, at alle de rapporter, vi kender, siger, at der ingen fidus er ved at kommunalisere det her område, og at det var derfor, regeringen slog til. Så derfor vil jeg selvfølgelig gerne høre, om hr. Eigil Andersen ved noget som helst om, om der er positive erfaringer med de jobcentre, der blev kommunaliseret i forbindelse med kommunalreformen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Eigil Andersen (SF):

Jeg har ikke hørt noget om de eventuelle positive erfaringer. Jeg har hørt, at de undersøgelsesresultater, der er på vej, enten siger, at det giver det samme, hvad enten det er statsligt eller kommunalt, eller at de statslige er bedre end de kommunale. Men jeg er overbevist om, at når man har valgt at lave den her kommunalisering af jobcentrene i efteråret, skyldes det, at der ville komme en evaluering senere, som netop ikke ville vise det, som regeringen ønskede, nemlig at kommunalisering var det bedste. Man ville derfor stå i en vanskelig situation, når den evaluering kom, og derfor har man så gjort det helt uhørte, at man har gennemført sådan en kæmpe reform, uden at man har afventet, at den evaluering skulle laves.

Første næstformand (Svend Auken):

Ønsker hr. Bjarne Laustsen ordet igen? Nej.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:36

Kl. 17:36

Kl. 17:37

Kl. 17:37

Kl. 17:37

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 170:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre vilkår for arbejdsfordeling.

Af Eigil Andersen (SF) m.fl.

(Fremsættelse 03.04.2009).

Kl. 17:38

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver ordet til beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:38

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Beslutningsforslag nr. B 170, som vi nu skal behandle, handler om bedre vilkår for arbejdsfordelinger. Forslaget indeholder en række delelementer, som jeg gerne vil knytte nogle kommentarer til, men lad mig sige det straks: Regeringen kan ikke støtte forslaget. Det vil bryde med nogle af de grundlæggende principper i arbejdsløshedsforsikringen, og konsekvenserne af forslaget vil være en række særregler for personer omfattet af arbejdsfordeling. Jeg opfatter nemlig forslaget som et ønske om at åbne mulighed for flere og længere arbejdsfordelinger, hvor de almindelige regler for dagpenge ikke skal gælde, og som et ønske om at bruge arbejdsfordelinger som en slags videreuddannelsesperiode.

Lad mig indledningsvis minde om, at regeringen for nylig har åbnet mulighed for mere fleksible arbejdsfordelinger, så de bedre passer til virksomhedernes behov. Tidligere skulle arbejdstiden være nedsat med mindst to hele dage pr. uge eller 1 uges ledighed fulgt af 1 uge med arbejde på fuld tid. Fra april og 1 år frem kan arbejdsfordelinger også tilrettelægges med 2 ugers arbejde fulgt af 1 eller 2 ugers ledighed. Det betyder bl.a., at virksomheder med treholdsskift nu har mulighed for at aftale arbejdsfordeling, hvor to hold kan varetage produktionen, mens det tredje hold er ledigt. De tre hold kan også skiftes til at være på arbejdsfordeling hver tredje uge, og virksomhedens produktion kan så fortsætte, uden at der afskediges medarbejdere. Samtidig vil jeg dog gerne slå fast, at arbejdsfordeling hverken er eller skal være permanente støtteordninger for virksomhederne eller for medarbejderne, heller ikke selv om vi oplever en international økonomisk krise.

Formålet med arbejdsfordelinger er og skal fortsat være en kortvarig hjælp i situationer,

hvor en virksomhed f.eks. midlertidigt oplever en ordrenedgang. Meningen er ikke, at medarbejdere skal bringes til virksomheden i længere perioder, når der reelt ikke er arbejde til dem. Det gælder også under den nuværende økonomiske krise, for der er faktisk stadig områder med mangel på arbejdskraft. Jo mere vi lempet på reglerne, jo mere kommer arbejdsfordelinger til at minde om erhvervsstøtte, og det er ikke dagpengesystemets opgave.

Forslagsstillerne ønsker, at personer i arbejdsfordeling skal undtages fra de almindelige krav, som man stiller til dagpengemodtagere. Dagpenge gives til personer, der ikke kan få arbejde. En af grundstenene i systemet er derfor, at de skal søge arbejde, de skal hurtigst muligt blive selvforsørgende. Derfor mener jeg også, at personer på arbejdsfordeling skal søge job i de uger, hvor de ikke arbejder.

Reglerne på dagpengeområdet skal være klare og gælde ens for alle. Det synes jeg er et godt princip. Det gælder både reglerne om, hvad der tæller med i dagpengeperioden og i forhold til tidsbegrænsningen på 30 uger for supplerende dagpenge.

For så vidt angår forlængelsen af perioden, hvor man kan aftale arbejdsfordeling uden krav om godkendelse, forstår jeg forslaget således, at man reelt ønsker, at der frit skal kunne aftales arbejdsfordeling i op til 26 uger uden godkendelse fra det regionale beskæftigelsesråd. Men jeg kan ikke se nogen grund til, at vi skal ændre på reglerne for, hvor længe man kan være på arbejdsfordeling.

Som jeg har sagt tidligere, mener jeg, at arbejdsfordelinger skal være en kortvarig hjælp i situationer, hvor en virksomhed f.eks. midlertidigt oplever ordrenedgang. Efter de gældende regler kan man derfor aftale arbejdsfordelinger i op til 13 uger. Hvis aftalen skal forlænges, skal det godkendes af det regionale beskæftigelsesråd. Der er dermed allerede i dag mulighed for arbejdsfordelinger af længere varighed, men jeg mener, at det er rimeligt, at længerevarende arbejdsfordelinger skal godkendes af de regionale beskæftigelsesråd. Hvis man bare automatisk kunne aftale arbejdsfordelinger i 26 uger uden godkendelse, ville ordningen ikke længere som udgangspunkt være en kortvarig hjælp, for jeg betragter 26 uger eller ½ år, som det jo er, som en periode af længere varighed.

I modsætning til forlagsstillerne mener jeg ikke, at længerevarende arbejdsfordelinger nødvendigvis er en fordel for medarbejderne. For